בסוד שיח

TIME IS MONEY

ראש הכולל של ישיבת מעלה אדומים, הרב אלישע אבינר שליט"א, החליט שאין עוד טעם להמשיך ולהיאנח על נזקי האינטרנט החמורים, וכי יש לעשות מעשה. וכך הוא בהחתמת ראשי ישיבות ואולפנות וכיו"ב, על שימוש מבוקר באינטרנט. בידו בבר רשימה מרשימה של חותמים, אבל הוא ממשיך באיסוף החתימות כדי שלא יתפרש ח"ו כי ישנם כאלה ליברלים שאינם רואים שום פסול בגלישה חופשית של בני־נוער גם לאתרי הימה.

בידיו של הרב אלישע אבינר מסר נכבד של מכתבים מצעירים תלמידי ישיבות המבקשים ממנו עזרה, שיסייע בידם להתנתק מאתרי החלאה. אין לי עניין להאריך בקטע הזה משום שלמיטב יודיעתי הרב אלישע אבינר מתכוון לתת פומבי למכתבים שנמצאים ברשותו, בצמוד לפרסום עצומת ראשי הישיבות והאולפנות. או אז אולי יבינו הורים לאן הם בדיוק מדרדרים את ילדיהם.

ה"קול קורא" של המתנבים והרבנים נאמני הציונות הדתית, לא בהכרח ישפיע על החזרים. שכן, מדובר בר עיות עמוקות ושורשיות העוברות עתה על חלק לא קטן מציבור שלנו. בעיקר המשפחות המבוססות שבהן שני בני הזוג עובדים ומחפשים לקדם קריירה אישית.

שבתאי טלר מחנך ותיק ועתונאי אומר, כי שם הקוד הוא TIME IS MONEY. לאמור: קחו כסף, אוהבים הורים לילדים, כמה שאתם רק צריכים, תנו לנו את הזמן הדרוש לנו כדי לתפוס מקום טוב בחברה עם כל האבזרים הנלווים. וככה הלכות וגלולות הגלישות באתרים הפסולים, והצפייה הבלתי נגמרת בטלוויזיה, משחקי מחשב וסרטים בהשכרה.

אומר אחד מראשי האולפנות החשובות: "אני פשוט לא יודע מה לעשות, כיצד מתמודדים עם ההורים, לכל נערה יש בבית את כל הציודים המשוכללים, ומה טעם לדבר על חילול־שבת כאשר ההורים נוטעים בשבת לים. לאמור: מה טעם לדבר על כל אותם מכשירים המשחיתים ממש את נפש הנערות כאשר ההורים הם חלק מהבעיה הזאת?"

מהאינטרנט קל מאוד לגלוש לסמים קלים ומהם הלאה. אמרתי לחבר קרוב נו, ב"ה בראננה אין לנו את המכה הזאת של הסמים כמו ב"נוש" ותשובתו היתה: "חלמתי תתני עובר ב'דיסודנו' והוא כבר עייף מלנסוע בקו 'דיסודנו' – ראננה".

החברה הישראלית בדרך כלל מפגרת בכמה שנים אחרי תרבות המערב בכל עניין ודבר, והשבוע קיבלתי סקירה קצרה על התנהלות החזרים בקהילות היהדות (לא האורתודוקסיות). לא מעורר כלל וכלל. מסתבר כי "בבתי הספר ההזרים ישנן כיתות שבהן אחוז התלמידים המזדזיק בשני מספרי טלפון של ההורים הוא ממש מרהים. פר־הזרים וגרושין זה רבר שבשיגרה והקהילות היהדותיות שטופות באמהות חד־הזריות ממש מגיפה". הדבה מאוד הר־רים היו רוצים שהילדים שלהם יגיעו כבר לגיל 21 כדי להשתחרר מנטל האחריות עליהם. לא מעט משפחות שר־לוחות את הילדים שלהן למחנות־קיץ לכל חודשי הקיץ לבל יפריעו לזהם הזהים השוטף שלהן. נדר־לראות הזהים מזבקים נער או נערה הכל מתנהל מאוד רשמי. הקריירה של הזהרים קזמות לכל התרוצות הן בזמנם. לפסיכולר גים רבים יש פרנסה בשפע מהתרצות הזאת וחלק מזה תקציב המשפחתי ומחיר החופש של הזהרים."

בישראל גדול מאוד מספרן של האמהות הד־חד־יות, והציונות הזתית נתברכה במספר גדול יחסית של זוגות נשואים העוסקים שניהם בהפצת תורה, יהזות ואמונה. הנה כאן רק רשימה חלקית של הזוגות הללו ירבו כמותם בישראל.

הרב יעקב אריאל ורעייתו נחמה; הרב יוסף גליקסברג ורעייתו (ד"ר) אילה; הרב רונן נריבזרב ורעייתו פנינה (עו"ד); הרב יובל שרלו ורעייתו סמדר (ד"ר); הרב מוטי ריאמנט ורעייתו יפעת (ד"ר); הרב אריה הנרלר ורעייתו תנה (ד"ר); הרב יהושע הנקין ורעייתו חנה; הרב קדת ד־עייתו חנה; הרב שמחה מירזזים ורעייתו אלישבע; אילן ד־בורה נוב; הרב יגאל אריאל ורעייתו יעל; הרב צבי קורן ורעייתו אושרה (מתן); הרב מנחם פורמן ורעייתו הרסה; הר"מ רפי פרץ ורעייתו מיכל.

כאמור רשימה חלקית ולרעתי אפשר בקלות להכפיל אותה.

וכבר עתה ניתן לנצל את מאגר המרצים של הציונות הדתית כדי להרציץ תורה רבר יום ביומו ליזהרי והתפרצות ובעלות כספית נמוכה.

עמותת CONNECTISRAEL שהיא עמותה ללא מטרת רווח, שמה לה כייעוד לרשת את העולם היהודי למ־דינת ישראל, זאת באמצעות טכנולוגיה חדישה המאפש־רת קשר אינטראקטיבי בלתי אמצעי בין יהזי התפרצות ותושבי ארץ־ישראל. ראשי העמותה המשרד ברחוב המלך ג'ורג' 44 ירושלים, ת"ד 7585 מיקוד: 91071, פקס: 02־6231194. מבקשים ליצור קשר עם יהזים המזזרים בכל רחבי תבל על־מנת לחזק את זיקתם ליהזות, לתרזה ולארץ־ישראל באמצעות קשר אינטראקטיבי ישיר.

העמותה משתמשת בטכנולוגיות חדישות המביאות את המרצה לקהילה וירטואלית חיה. מגוון האפשרויות הוא עצום וכמובן שמכאן ולהבא ניתן יהיה לשמוע בישראל הרצאות מאישיות־תזהה יהודיים שמקום מושבם בחו"ל.

חברים שצפו על המסכים הגרולים במרצים למיניהם הופתעו מחרות התמונה וצלילות הקול.

והציבור החרדי ונישואי־זהה רק מגרילו את היקף ובעייה. הציבור החרדי שימר עריין באחוז נכבד על המסורת המשפחתית, אבל, התשתית הזאת של התא המ־שפחתי הלכה ומתערערת והיא מיפגע באחד אנוש ככל שיילך ויגדל מספרם של אתרי האינטרנט שעניינם זימה בהחרנה, ואשר אליהם גולשים החזרים וגם הנערים. ואני לא מדבר על מספרים שוליים והזכוכית בעניין זה חותכת.

כל השבוע עסוקים ובשבת צריך לעבור על העתונים – אז מה לנו להלין על המתנבים במוסרות החינוך השונים?

כמובן שאין לדבר בהכללות ולהיסחף להאשמות על ציבורים שלמים, אלא שהמרגמים בהחלט גורמים לאבר בטן וסיפורי המתנבים בלא מעט מוסרות מעוררים ראגה רבה. וכלל לא יזיק לקרוא שוב ושוב את רשימתו של הרב שלמה אבינר שליט"א, ראש ישיבת "עטרת הכנים", בני־לזין פרשת מטות־מסעי (כ"ח בתמוז) של "מעייני הישר עה", תחת הכותרת: אימא, אבא, רחמו עליי.

זוגות להפצת תורה, אמונה ויהדות

ומה יועיל הניתוח?

הגה"צ רבי אליהו לאפיאן זצ"ל המשגיח של ישיבת כפר חסידים, אמר באזת משי־חותיו:

"חז"ל קבעו כי אין בן רוד בא אלא בזרוד שכולו זכאי או כולו חייב. ויש להבין, בשי־למא בזרוד שכולו זכאי ניתוא, אבל בזרוד שכולו חייב למה?

ושמעתי מ"החפץ חיים" זלל שאמר, כשדיבר על מצב כלל־ישראל בזרוזו:

משל לחולה־אחד שהיה זקוק לניתוח הדזפאים שכיפלו בו ברקו את גופו ומצאו שהוא כל־כך חלש עד שהחליטו שאי־אפשר לנתוח ביזון שהוא עלול למות עלי־ידי זה, ולכן שלחו אותו לביתו והתירו לו לאכול הכל, כיזון שניתוח ממילא לא יעשו לו.

וכן הדבר הזה, הקב"ה מייסר אותנו ומנתח את האומה הישראלית כל זמן שיש תקוה שנשוב בתשובה עלי־ידי יסורים. אבל, בזרוד שכולו חייב ואין תקוה שנשוב עלי־ד היסו־רים, אם כן אין עניין היסורים עצר, הקב"ה להשיבנו אליו יתברך בעצה אזרת.

כך אמר החפץ חיים, כי הזוד האחרון יהיה כל־כך חלש בהחזיקת, אשר אם יעשו לזוד הזה עוד ניתוח של יסורים וגלות עלול הזוד הזה למות. האם כן, ההכרח להשיבנו אליו יתברך בעצה אזרת ומסרת, כביכול, והקב"ה לנאול אותנו בלי ניתוחים נוספים, ואת יתכן רק עלי־ידי שיחזיר את ביאת משיח צדקנו.

■

הגאון רבי שמואל גריינמן זצ"ל, תלמידו האיש אמנו של מרן החפץ החיים, אמר באזת מרדשותיו:

גלגל העולם מתנערע קצה במהירות גרולה, מבהילה ומפוזרת. ומרגלא היה בפומיה של הסבא קדישא בעל החפץ חיים זצ"ל, שלפני ביאת המשיח ימזר הקב"ה ויחיש מע־שהו במהירות כל־כך נפלאה עד אשר ילאו כל חכמי לב להתבונן.

גם הצזות הפרועות תהיינה תכופות זו לזו ולא יהיה ריוח ביניהן, וכמו היה תקריב ללזרת כל מה שמתקרבת אל הלידה וביליה יסודיה מתעברים חוני לה העד הנאמן שה־לידה קרובה.

אמנם קודה לא אותת, הוסיף החפץ חיים זצ"ל לומר בנעם צזף אמרותיו הטהורות, שלפחות היסודים החבלים, היא יהלוק רוח או נפל שאינו בר־קיימא, אבל "האני אשביר ולא אוליד אמר ד'". כאן הבטיח לנו הקזוה בשם ה', שאותי היסודים הללו בטח תבוא הגאולה האמיתית, "ונטעתים על אדמתם ולא ינתשו עוד מעל אדמתם".

■

רבי בנימין משה פרנשטיין זצ"ל, תלמידו המובהק של המשגיח, רבי יחזקאל לוינש־טיין זצ"ל כותב בספרו:

הנה בזמן האחרון שמדובר על שכיחי השלום בינינו ובין שונאינו בנפש, כראי להזד כיד מה שמרן המשגיח מהר"י לוינשטיין זצ"ל, היה מסר בשם החפץ חיים זצ"ל:

כשנחתם חזזה השלום בשנת תרע"ח, אחרי סיום מלחמת העולם הראשונה, כשהשת־תררו המרינות שהיו תחת שלטון הזסוס שנים רבות, אמר אז מרן החפץ חיים: "אל נשלוה את עצמנו לחשוב ששלום זה בר־קיימא הוא, שהעולם יחזור לשקט כימי קדם. לא יחזיק השלום מעמד יותר מכמה עשרות שנים, כי עד ביאת גואל צדק לא תנוח ולא תש־קט הארץ, תמשך האבקות בין העמים".

■

הגה"צ רבי אליהו לאפיאן זצ"ל, אמר לתלמידיו את הדברים ולהלן כפי שמשמעם בע־צמו:

הגאון רבי אלחנן וסרמן זצ"ל שהה בלונרון בעת קשה לישראל, כשהעולם עמר אז ערב המלחמה העולמית השניה, ורבי אלחנן אמר בלונרון שיעורים ורשות. הפצירו בו יהודי לונרון שישאר שם, כי המלחמה ממשמשת ובאה והה סיקות־נפש לנסוע בעת האות חזרה לישיבתו בפולניה.

ענה על כך רבי אלחנן תשובה נרים, באמצע ררשתו בבית הכנסת "מחזיקי הרת", ואמר בזה הלשון:

מה אתם סבורים יהודי לונרון שאתם לא תסבלו את הצרות של תבלי משיחה? אני שמעתי מפי החפץ חיים זצ"ל, שאמר מיד לאחר מלחמת העולם הראשונה, שחז"ל מציי־נים שמלחמת גוג ומוג תתחלק לשלושה חלקים. המלחמה הראשונה היתה זו שעברה עלינו, והשנייה תהיה בערך בעוד בעשרים וחמש שנה עד שלושים שנה, שהמלחמה הראשונה תהיה כאפס נגרה, ואחריה תהיה מלחמת גוג ומגוג שלישית אחרונה, ובסר־פה תהיה הגאולה השלמה, "עת צרה היא ליעקב – אבל – ממנה יושפע". הוסיף החפץ חיים ואמר שבמלחמה השלישית יסבול כל העולם יסרי תבלי משיחה.

■

כרי להבין את כוונת רברי החפץ החזים אחרות מלחמת העולם השלישית וכו"ל, בנר־תן עניין להסמיך לכאן את הרברים רלהלן, אותם שח הגה"צ רבי שלום מרדכי הכהן שבדרון זצ"ל וכך אמר:

המשגיח רבי יחזקאל לוינשטיין זצ"ל, היה משמיע "יעד" לאברכי הכולל. פעם אחת סיפר ששמע שהחפץ חיים אמר, כי תהיה מלחמת עולם שניה שכנגרה מלחמת העולם הראשונה תיראה כמו משחק, ותהיה מלחמה־שלישית, שכנגרה מלחמת העולם השנייה תיראה כמו משחק.

אימה ופחד נפלו על כל השומעים, ואני העזתי לשאול את המשגיח, תוך בקשת מחי־לה:

בשבילי מה צריכים לרבר רברים כה קשים? אדרבה צריכים להתפלל אחרי המלחמה שהיתה שלא יבוא גזר־דין כזה, ולמה לומר רברים כאלה?

המשגיח נעשה נלהב כעומר אש ואמר:

אתה בכלל לא הבנת במה מרובר, ואל מה התכוון החפץ חיים ברברים אלה: החפץ חיים רצה להבין בעיקר לכך שיהיה חוסך באמונה החשיכה באמונה שהיתה במלחמת הער־לם הראשונה היתה משחק מול החשיכה באמונה שהיתה במלחמת העולם השנייה, והר שיכה באמונה שתהיה במלחמה השלישית – כל מה שהיה קודם ייראה כמשחק, ואנחנו נמצאים עתה בעיצומה של המלחמה הזו.

בהשתלשלות הסתר הפנים הזה ממלחמה למלחמה שולחים גם קצת רוזים – אבל לא זה הוא העיקר של המלחמה.

(מתוך "מאור עיני ישראל", מאסף אמיץ ומרוייק על מרן בעל החפץ חיים).

schiffs@013.net.il

עורכת המוסף: נעמי גוטקינד־גולן